

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae Agrippinae, 1604

Petrus Venustus è Societate in Sicilia caeditur. Cap. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

ciniū viuens gesserat) presente LAYNE, socijsque deliberātibus, ecquifnam ex illo Collegio Patrum idem munus suscipere, aut velle, aut posset; subiecit Pontifex, securo animo essent, non frustra sudarent, societatis se patronum fore: vt & Alexandrum quartum Pontificem, sodalium beati Francisci patrociniū olim gefisse Annalibus proditum memoriæ accepimus.

Petri Venuſti è Societate in Sicilia cædes.

CAP. XI.

DVM hæc Romæ geruntur, apud Siculos per idem tempus atrox facinus in societatis sacerdotem commissum, cædesque illata, quam eo potissimum consilio referam, vt virtutem vbi que inuisam esse, quiuis agnoscat. Biuonę non procul Panormo, Collegium socijs Isabella, Ioannis Vegæ clarissimi viri filia, & Petri Lunæ eius ditionis Ducis vxor cõstituerat, regebat id temporis socios Petrus Venuſtus, Italus. Hic morum facilitate,

1564.

cilitate, pietatisque studijs omnium
 incolarum animos facile sibi adiun-
 xerat, vt parentis eum loco duce-
 rent. Saluos omnes, quibus vteretur fami-
 liariter, cupiebat: in his & sacerdos
 quidã, honesto ciue Bivonæ natus, de
 quo bene meritus Venustus erat. At
 pellicis ille impudicis amoribus vsq;
 eo irretitus viuebat, vt existimatio-
 nis, salutisq; adeo iacturam posthabe-
 ret, offendiculo ceteris esset. Hunc
 ad frugem, continentiamq; traduce-
 re, hortando, rogãdo frustra Venustus
 tentarat: surdo enim fabulam narra-
 re visus, vt fit, dum inueterauit vitiũ,
 callumque peccans obduxit. Queri-
 iam ab officiorum magistro Episcopi
 auctoritate, & inquiri in se, moresq;
 suos inaudierat: ratus, quod contra-
 erat, accusatũ se à Venusto religioso
 viro, necem illi, qui vitã adferre stu-
 deret, serio cogitat: perturbatus enim
 animus, ac furens, & libidine præcep-
 tus datum, verumque videre non
 potest. Igitur insidias comparat, tem-
 pus cædi oportunum captat. Ex ante
 diem 14. kal. Nouemb. anni 1564. dum

1564.

ruri

ruri valetudinis gratia domum fessus
 redit Petrus, horarum preces è libel-
 lo recitans, propter viam latentem
 in dumis, qui eadem cogitabat, sacer-
 dotem conspicatus, comiter salutat.
 Ille odio medici, vt amentes solent,
 furens, nec opinatè à tergo aggres-
 sus capiti fulcato ense ter vulnus in-
 fligit, affligitque seminecem ad terram:
 vt in sanguine naras, Iesu nomen dul-
 ce inuocavit assidue: in pedes inter-
 ea sicarius se dedit, viatores, & è vici-
 nis locis agrestes occurrunt, domum
 agnitum portant: rogant, nosset ne per-
 cussorem? annuit ille. Nomen verò
 interrogatus proderè noluit: Christi
 non immemor, qui pro necis auctori-
 bus Patrem, animam agens est depre-
 catus. Idem idè & illud repetijt venu-
 stus: *Sinite abire: Dominus illi ignoscat.*
 Et pro illo precibus fuis Deo spiritum
 reddidit: sacris eo die, vt quotidie so-
 leret operari. Pridie ei diei, festo D.
 Luc. die, ad socios verba faciens Christi.
 illa apud Lucam, quasi mortem præfagiens
 explanarat: *Ecce ego mitto vos, sicut agnos
 inter lupos.* Idem paucis ante diebus soci-
 orum

orum in cœtu, singulatim interrogans, quo quisq; mortis genere martyrij coronam Deo bene iuuâte, consequi vellet, sententiæ ad se dicendæ ordine delat: *Si ad summum*, inquit, *Dei benignitate, laureola decus aspirare queã, equidẽ capite plecti, sanctissimorũ virorũ, Baptista, & Pauli, vestigijs insistens, vehementer exoptem*: augurãs, quod euenit, fore vt vulnere accepto secundum caput occumberet. Natus autem in extremis Cisalpinæ Italorum Gallia oris, non procul Heluetiorum, Rhetorumq; finibus. Annum ætatis tertium, & vigesimum societati sese, salutis quærendæ, adiunxit. Romæ æterna, sancta que in vi be, prima pietatis tirocinia posuit, anno (opinor) salutis 1546. Hinc Patavium ad vberiore ingenij cultum à Moderatoribus missus, licet mediocri ingenio esset, labore tamen, constantia que non mediocriter profecit: vtrouque certè hominis pietas, atque obedientia enituit. In Siciliam prouinciam tertio post anno missus; quo

Panor-

Panormitanum sociorū Collegium, ductu Petri Ribadeneyræ, cum cæteris constitueret: forte illi obuenit, pueros prima latinæ linguæ rudimentâ docēdi munus; quod ea modestia, suiq̄ contemptu gessit, vt hoc vnū, pueros ad Christum manu docendos esse, cœliq̄ue amorem teneræ ætati inferendum, propositum, præterea nihil, habuisse videretur. Aberat enim procul à fastu, inanisque glorię studio. De hinc aures vitæ noxas confitentibus assiduè dedit, & concionibus, morumq̄; suauitate Christo pleriq̄ue lucrifecit. Socijs deinde tiro-nibus in Sicilia Præfectus, facilitatem grauitate sic temperauit, vt quod per difficultè putatur, sit consecutus, vt amoris simul, & venerationi esset. Panormi Deo sacratarum virginum gynæceum à veteri continentiæ disciplina hominum vitio mirificè degenerarat, seimonemq̄; ciuibus dederat. Archiepiscopus itaque, & Ioânes Vega, qui pro Rege eam insulam administrabat, cœnobium instaurari sociorum opera, vt castæ ibi, nobilesque

que

que virgines liberaliter educarētur,
 exoptabat. Ei muneri Petrus Venu-
 stus sacerdos præficitur: quod ea fide,
 industria, diligentiaque obiuit, vt ad
 frugē reuocatis alijs, alijs loco pulsīs
 nouā veluti virginum Coloniam de-
 duxerit: hodieque domus optime au-
 diens seueræ disciplinæ specimen ce-
 teris præbeat. His experimentis diū,
 multumque probatus, Birionensi Col-
 legio à LA YNE Rector datus, socijs
 exēplo pietatis præiuit, externos re, cō-
 silioque, quoad vixit, iuuit: vt ab omni-
 bus ex æquo parētis loco duceretur,
 extra vnum illum percussorem, qui
 amens libidine, vt ante dixit, præci-
 pitauit. Declarauit hoc communis
 populi luctus, atque mœstitia in fu-
 nere; elatus enim honorificè ciuium
 frequenti, & Monachorum conuētus
 exequijs in æde summa decoratus:
 condere ibidem, humoque manda-
 re corpus cuncti exoptabant, reti-
 nentibus socijs, qui domestico sepul-
 cro intulerunt. Incolis persuasum
 erat, fore, vt atroci casu deterriti so-
 cij alio migrarent: at vbi patientia
 simul,

simul
 spect
 erga
 humi
 deinc
 res. N

C

G

gusta
 ctori
 ologo
 milia
 uij, (c
 qui ta
 retico
 multa
 pauco
 itaqu
 Socio
 attrib
 1563.
 iuuen
 fidei

simul, & māsuetudo nostrorum per-
specta, non mediocris ad pristinum
erga socios amorē facta accessio est:
humusque sanguine tincta, fructus
deinceps animorum extulit vberio-
res. Nunc ad LAYNEM redeamus.

Collegijs iterum aucta Societas.

CAP. XII.

Gymnasium Dilingæ inchoarat
Otho Truchsius Cardinalis Au-
gustanus, vt supra demonstratum, au-
toritatem, consiliumq; secutus The-
ologorum insignium Petri Soto, è fa-
milia D. Dominici, & Martini Ola-
uij, (qui post societati adscriptus est)
qui tanquam paries obijceretur, hæ-
reticorum nascenti furori. Verum vt
multa in res humanas incurrunt, ad
paucos Gymnasium recidit: visum
itaque optimum factum Cardinalis
Socios in vacua vocare, Collegiumq;
attribuere, hoc ipso tempore, anni
1563. vt & suos ibi Germanorumque
iuuentutem optimis, & moribus, &
fidei doctrina cum litteris, ac disci-
plinis

1563